

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 466
din 20.07.2022

Dosar nr.: 769/2021

Petiția nr.: 7145/23.09.2021

Petentă:

Reclamați: Ministerul Educației Naționale, Ministerul Sănătății

Obiect: petenta reclamă o discriminare pe criteriul vârstei în ceea ce privește posibilitatea de a face școala online pentru copiii cu handicap mai mari de 12 ani (fiul petentei având 18 ani)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Ministerul Educației Naționale, loc. București, str. G-ral Berthelot nr. 28-30

3. Ministerul Sănătății, loc. București, str. Cristian Popișteanu nr. 1-3

II. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate cu respectarea măsurilor impuse de starea de alertă, prin comunicarea unor adrese (filele 5-7 din dosar) în care se preciza posibilitatea părților de a-și exprima acordul în sensul trimiterii punctelor de vedere în scris, iar părților reclamate le-a fost comunicat un exemplar al petiției în vederea posibilității formulării apărărilor.

6. Părțile reclamate au depus la dosar punct de vedere.

7. Punctele de vedere depuse de părțile reclamate au fost comunicate petentei (fila 18 din dosar) în vederea depunerii de concluzii scrise. La dosar nu au fost depuse concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentei

8. Prin petiția nr. 7145/23.09.2021 petenta precizează următoarele aspecte relevante:

- solicită purtarea corespondenței pe adresa sa de e-mail, nu pe cea poștală;

- Ordinul comun al ministrului educației nr. 5196 din 03.09.2021 și al ministrului sănătății nr. 1756 din 03.09.2021 la art. 5 alin. 1 stipulează: *“Preșcolarii/elevii cu vârsta mai mică de 12 ani care fac parte dintr-o grupă de risc, respectiv sunt diagnosticați cu boli respiratorii cronice severe, boli cardiovasculare, obezitate severă, diabet zaharat tip I....sau alte afecțiuni cronice, cu avizul și recomandările specifice ale medicului curant și cu acordul scris al părinților, pot fi scutiți de prezența fizică în școală”,* ceea ce petenta consideră a fi o discriminare pe criteriu de vârstă;
- fiul petentei are 18 ani împliniți și aproape toate bolile enumerate (diabet tip I, astm bronșic și insuficiență mintală), este elev în clasa a XII-a și petenta apreciază că ar trebui să fie scutit de prezența fizică în școală;
- în luna octombrie 2020 fiul petentei a făcut Covid, a stat în spital și i s-a administrat un medicament care a dat efecte adverse, iar ulterior medicamentul respectiv a fost scos din protocolul de tratament Covid; petenta precizează că fiul său nu a fost tratat corespunzător în spital, dar părinții sunt obligați să își trimită copiii la școală unde se pot îmbolnăvi.

Sușținerile părților reclamate

Sușținerile Ministerul Educației Naționale

9. Partea reclamată în punctul de vedere depus la dosar precizează următoarele:

- invocă **excepția necompetenței materiale** a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării având în vedere prevederile Deciziei nr. 997/2000 a Curții Constituționale a României și solicită respingerea sesizării ca inadmisibilă;
- actul administrativ a cărui suspendare se solicită a fost emis cu respectarea întocmai a prevederilor legale, atât în ceea ce privește condițiile de formă, cât și de cele de fond;
- acest act normativ a reglementat procedura și măsurile obligatorii privind prevenirea și combaterea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2, care s-au aplicat în unitățile de învățământ preuniversitar/conexe/instituțiile de învățământ, în scopul asigurării dreptului la învățătură și a dreptului la sănătate, pentru beneficiarii primari ai dreptului la învățătură, elevi, studenți și personalul din sistemul național de învățământ;
- elaborarea ordinului a reprezentat răspunsul instituțional la obligația/responsabilitatea Ministerului Educației, ca minister de resort, de a stabili împreună cu Ministerul Sănătății măsurile pentru buna funcționare a sistemului de învățământ în contextul în care rata infectărilor cu virusul SARS-CoV-2 era în creștere, iar anul școlar/universitar trebuia să înceapă;
- în sistemul de învățământ din România normalitatea (regula) desfășurării activităților didactice o reprezintă prezența față în față a cadrelor didactice cu elevii/studenții;
- la data de 1 septembrie 2021 efectele pandemiei nu încetaseră, prin urmare au fost stabilite măsuri sanitare și de protecție în unitățile de învățământ;
- petenta critică în mod neîntemeiat prevederile art. 5 alin. (1) din ordinul în cauză, **în prezent abrogat**;
- suspendarea cursurilor cu prezența fizică în unitățile de învățământ preuniversitar/conexe s-a dispus pentru o perioadă de 14 zile la apariția unui caz confirmat de îmbolnăvire cu virusul SARS-CoV-2 într-o grupă de învățământ antepreșcolar/preșcolar sau clasă de învățământ primar, gimnazial, liceal, profesional și postliceal;
- art. 6 alin. (6) din ordin a instituit o excepție de la prevederile alin. (1) în privința elevilor claselor VII – XII/XIII, care au vârsta de peste 12 ani și sunt vaccinați împotriva virusului

SARS-CoV-2 (pentru care au trecut cel puțin 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare), precum și pentru elevii care au fost confirmați pozitiv pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile, dar pentru care au trecut mai mult de 14 zile de la data testului pozitiv;

- potrivit prevederilor legale, vârsta de imunizare pentru copii este 12 ani împliniți;
- față de cele menționate, în mod greșit petenta consideră că excepția instituită la art. 5 alin. (1) din ordin este discriminatorie;
- simpla existență a unui risc nu duce, de facto, la constatarea că există o pagubă. Simpla temere nu este de natură să facă dovada îndeplinirii acestei condiții. Organizare unităților de învățământ nu a fost perturbată cu nimic prin măsurile instituite prin actul cenzurat;
- închiderea școlilor a fost o opțiune temporară și doar la nivel local având în vedere zonele cu transmisie intensă și o răspândire accelerată a virusului, însă dreptul la învățătură nu a fost suspendat, ci s-a desfășurat în singura modalitate posibilă online (e-learning), urmând ca după micșorarea ratei de incidență să se revină la formatul fizic, față în față;
- actul atacat a reglementat măsurile privind mijloacele de prevenire și combaterea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2 care s-au aplicat în unitățile /instituțiile de învățământ, începând cu anul școlar/universitar 2021-2022, în context epidemiologic, cu scopul asigurării dreptului la învățătură și a dreptului la sănătate;
- temeiul de drept pentru suspendarea activităților didactice ce impun prezența fizică în perioada stării de alertă este reprezentat de prevederile OUG nr. 141/2020 și de art. 94, art. 95, art.114 și 123 din Legea educației naționale nr. 1/2011, acte normative care au fost respectate întru totul la emiterea actului administrativ cenzurat;
- prin măsurile dispuse au fost protejate, în mod adecvat și cu prioritate, drepturile convenționale și constituționale la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății, fiind asigurat și interesul superior al beneficiarului direct al sistemului de educație (elevul) și dreptul de a beneficia de educație și de a finaliza un nivel de învățământ parcurs;
- în speță nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 din O.G. nr. 137/2000, motiv pentru care partea reclamată solicită respingerea sesizării ca neîntemeiată.

Susținerile Ministerul Sănătății

10. Partea reclamată în punctul de vedere depus la dosar arată următoarele:

- solicită admiterea **excepției rămânerii fără obiect a cererii** și respingerea petiției ca neîntemeiată;
- Ordinul comun al Ministerului Sănătății și al Ministerului Educației considerat discriminatoriu de petentă a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 848 din data de 06.09.2021, iar în data de 01.10.2021 a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 942 un ordin comun al celor două ministere menționate mai sus prin care **se abrogă** primul ordin comun la care face referire petenta;
- pe fond, la data formulării petiției, organizarea procesului educațional cu prezența fizică era posibilă dacă la nivelul localității nu era o incidență a ratei de infectare mai mare de 6/1000;
- legiuitorul a impus măsuri față de grupele de risc și anume:
 - a) preșcolarii /elevii cu vârsta mai mică de 12 ani care la acea dată nu făceau parte din grupa eligibilă pentru vaccinare și care sunt diagnosticați cu boli respiratorii cronice severe, boli cardiovasculare, obezitate severă, diabet zaharat tip I, boli inflamatorii, boli imune/autoimune, boli rare, boli ereditare de metabolism, dizabilități, tratament

imunosupresiv sau alte afecțiuni cronice, cu avizul și recomandările specifice ale medicului curant și cu acordul scris al părinților, pot fi scutiți de prezența fizică în școală;

b) elevii cu vârsta de peste 12 ani (eligibili pentru vaccinarea împotriva COVID -19), care fac parte dintr-o grupă de risc, cu avizul și recomandările specifice ale medicului curant și cu acordul scris al părinților pot fi scutiți de prezența fizică în școală, chiar dacă sunt vaccinați cu schema completă;

- pentru elevii care se aflau în una dintre situațiile de mai sus conducerea unităților de învățământ avea sarcina de a identifica, după caz, soluții pentru asigurarea procesului educațional, inclusiv online;

- lista patologiilor pentru care conducerea unităților de învățământ trebuie să identifice soluții pentru organizarea procesului didactic la distanță a fost întocmită diferit, având în vedere faptul că vaccinarea copiilor în România a început cu data de 2 iunie 2021, dată cu care copiii cu vârste cuprinse între 12-15 ani se pot vaccina cu vaccinul Pfizer/BioNTech Comirnaty. Partea reclamată precizează că vaccinarea împotriva COVID – 19 reduce riscul de îmbolnăvire și riscul de a dezvolta o formă severă de boală;

- în România vaccinarea este gratuită și voluntară;

- listele patologiilor pentru care unitatea de învățământ are obligația organizării cursurilor la distanță au fost întocmite diferit pentru cele două categorii de elevi:

a) sub 12 ani – elevi neeligibili pentru vaccinarea împotriva COVID -19 – motiv pentru care lista patologiilor este mai complexă;

b) peste 12 ani - elevi eligibili pentru vaccinarea împotriva COVID -19 și față de care legiuitorul a prevăzut o listă a patologiilor pentru recomandarea învățământului on-line mai sumară, fiind apreciată vaccinarea acestei categorii de școlari;

- prin ordinul Ministerului Educației/Ministerului Sănătății au fost avute în vedere diverse situații, pentru care s-a dat posibilitatea de a se desfășura cursurile în sistem on-line;

- scopul măsurilor prevăzute de ordinul comun este de a oferi instrucțiuni clare, necesar a fi implementate în vederea funcționării în condiții de siguranță a unităților de învățământ în contextul prevenirii și controlului COVID – 19;

- pentru motivele invocate, partea reclamată solicită **admiterea excepției rămânerii fără obiect** a cererii petentei și **respingerea petiției ca neîntemeiată**.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

11. Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, la secțiunea *Vădită necompetență* prevede:

„Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

Art. 30.

(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32. Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

12. Privind necompetența CNCD în domeniul prevederilor legale Curtea Constituțională a României, prin **Decizia nr. 997/2008** stabilește:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art. 20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea

ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

13. La secțiunea Obiect vădit nefondat sau lipsă de obiect, *Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor* prevede:

„Art. 33. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția lipsei obiectului petiției când constată că obiectul petiției este în mod vădit nefondat, raportat la domeniul de aplicare al prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 34 (1) Excepția obiectului vădit nefondat sau lipsei obiectului petiției se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 35 (1) Colegiul director soluționează excepția după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 36. Consiliul soluționează excepția prin hotărâre a Colegiului director.

Art. 37. În situația respingerii excepției prin reținerea obiectului raportat la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată, aceasta se motivează odată cu fondul în hotărârea prin care se soluționează petiția, potrivit prezentei proceduri interne.”

14. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

15. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

16. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

17. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (**Van der Mussele împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

18. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, CEDO a arătat că în ciuda prevederilor legale grecești, unei persoane condamnate penal la o pedeapsă privativă de libertate cu executare (pentru refuzul înrolării în armată) nu i poate interzice să devină notar. Astfel CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

19. Colegiul director constată că **Ordinul comun al ministrului educației nr. 5196 din 03.09.2021 și al ministrului sănătății nr. 1756 din 03.09.2021**, la art. 5, stipulează:

„(1) Preșcolarii/Elevii cu vârstă mai mică de 12 ani, care fac parte dintr-o grupă de risc, respectiv cei diagnosticați cu boli respiratorii cronice severe, boli cardiovasculare, obezitate severă, diabet zaharat tip I, boli inflamatorii, boli imune/ autoimune, boli rare, boli ereditare de metabolism, dizabilități, tratament imunosupresiv sau alte afecțiuni cronice, cu avizul și recomandările specifice ale medicului curant și cu acordul scris al părinților, pot fi scutiți de prezența fizică în școală.

(2) Elevii cu vârsta de peste 12 ani, care fac parte dintr-o grupă de risc, respectiv sunt diagnosticați cu afecțiuni asociate cu imunodepresie moderată sau severă (transplant, afecțiuni oncologice în tratament imunosupresor, imunodeficiențe primare sau dobândite, alte tipuri de tratamente imunosupresoare), cu avizul și recomandările specifice ale medicului curant și cu acordul scris al părinților, pot fi scutiți de prezența fizică în școală, chiar dacă sunt vaccinați cu schema completă.

(3) *Preșcolarii/Elevii care locuiesc împreună cu o persoană diagnosticată cu afecțiuni asociate cu imunodepresie moderată sau severă (transplant, afecțiuni oncologice în tratament imunosupresor, imunodeficiențe primare sau dobândite, alte tipuri de tratamente imunosupresoare) pot fi scutiți de prezența fizică în școală, chiar dacă sunt vaccinați cu schema completă.*

(4) *Pentru preșcolarii/elevii menționați la alin. (1), (2) și (3), conducerea unităților de învățământ vor identifica, după caz, soluții pentru asigurarea procesului educațional, inclusiv online.*

(5) *Conducerea unităților de învățământ au obligația să se asigure că sunt respectate măsurile de protecție și cele de igienă recomandate tuturor elevilor, iar în situația preșcolarilor/ elevilor menționați la alin. (1), (2) și (3) să monitorizeze fiecare caz în parte.*

(6) *Preșcolarii/Elevii menționați la alin. (1), (2) și (3), precum și părinții acestora pot fi consiliați de medicii specialiști și psihologii care îi au în îngrijire, în privința măsurilor suplimentare necesare.*

(7) *Preșcolarii/Elevii cu dizabilități, care participă la cursuri cu prezență fizică, în funcție de specificul afecțiunii, vor beneficia de adaptarea măsurilor de prevenție în mod adecvat dizabilității specifice.*

(8) *Măsurile de protecție pentru învățământul special, atât pentru profesori, cât și pentru elevi, vor fi adaptate nevoilor acestora, cu avizul direcției de sănătate publică județene/DSPMB.”*

20. Ordinul a fost publicat în **Monitorul Oficial nr. 848** din data de 06.09.2021, abrogarea ordinului în data de 01.10.2021, în **Monitorul Oficial nr. 942**.

21. Colegiul director respinge excepția necompetenței materiale invocată de reclamați, având în vedere faptul că **Decizia nr. 997/2008** a Curții Constituționale se referă în mod expres doar la prevederi cu caracter de lege, ori obiectul petiției este ordin de ministru.

22. Se respinge și excepția rămânării fără obiect a petiției, pe considerentul că, până la abrogare, ordinul de ministru care formează obiectul petiției a produs efecte.

23. Colegiul director constată că din punctul de vedere al posibilității de imunizare, în momentul emiterii ordinului care formează obiectul petiției, persoanele de sub 12 de ani nu s-au aflat în situație comparabilă cu persoanele de peste 12 de ani. Totodată, se constată că măsurile luate de cei doi reclamați au ținut cont și de situațiile diferite care trebuie tratate în mod diferit, astfel puteau fi scutiți de prezența fizică în școală și persoanele de peste 12 ani, cu avizul și recomandările specifice ale medicului curant și cu acordul scris al părinților.

24. Ordinul analizat a permis elevilor care fac parte dintr-o grupă de risc să participe la educația on-line chiar dacă au depășit vârsta de 12 ani, introducând două elemente procedurale: să existe avizul și recomandările specifice ale medicului curant, respectiv părinții să fie de acord.

25. Având în vedere că din punctul de vedere al posibilității vaccinării cele două categorii de elevi (sub și peste 12 de ani) nu se află în situație comparabilă, chiar dacă s-a creat o procedură diferită pentru educația on-line, ordinul care formează obiectul petiției nu a creat o diferențiere între categorii comparabile, în consecință fapta sesizată nu reprezintă discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Respinge excepția necompetenței materiale invocată de reclamați conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor** având în vedere faptul că **Decizia nr. 997/2008** a Curții Constituționale se referă în mod expres doar la prevederi cu caracter de lege, ori obiectul petiției este ordin de ministru;
2. Respinge excepția rămânerii fără obiect a petiției conform art. 33-37 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**, pe considerentul că, până la abrogare, ordinul de ministru care formează obiectul petiției a produs efecte;
3. Ordinul care formează obiectul petiției nu a creat o diferențiere, în consecință fapta sesizată nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000;
4. O copie a prezentei hotărâri se comunică părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA - Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

GRAMA HORIA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Redactată și motivată: A.Cs., S.A., H.I.
Data redactării: 20.07.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit ***O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*** și ***Legii 554/2004 a contenciosului administrativ***, constituie de drept titlu executoriu.

